Ч. 120. Чернівцї, пятниця дня 25. (12.) жовтня 1907 р. Рочник XXIII.

ПЕРЕДПЛАТА на „БУКОВИНУ“
в Австро-Угорщинї: на цїлий рік 16 кор., на пів року 8 кор., на чверть року 4 кор., на місяць 1 кор. 50 сот.
в Росиї: на цїлий рік 8 карбованцїв, на пів року 4 карб.
в иньших державах: на цїлий рік 32 фр., на пів року 16 фр.

Передплата на „Буковину“ разом із тижневником „Руска Рада“
на цїлий рік 18 кор. (вгл. 9 рублїв або 34 фр.) а на пів року 9 кор., вгл. 4·50 р., або 17 фр.
Поодиноке число 10 сотиків.

БУКОВИНА

Виходить кождої середи, пятницї і недїлї.

Редакция, адмінїстр. і експедиция „Буковини“
в Чернівцях ул. Петровича ч. 2.
Ч. телефону 176.
Адрес для телеґр.: „Буковина — Чернівцї“.

Оголошеня приймає ся по 20 сот. від стрічки. „Надіслане“ по 40 сот. від стрічки. При частїйших замовленях відповідний рабат.
Рекламациї неопечатані вільні від порта.
Рукописи звертає редакция лише за попереднім застереженем і залученем належитости почтової.
В справах редакцийних можна устно порозумівати ся що дня від 9—10 рано і 2—3 по пол. крім неділь і сьвят.

З українського клюбу.

Президия українського клюбу доносить:

I. Парляментарна комісия українського клюбу була ві второк знова у президента мінїстрів, де представила між иншими всї надужитя галицких адмінїстрацийних властий і жадала найскоршої зміни системи та покараня провинивших урядників. Остаточну відповідь прирік бар. Бек дати в суботу.

II. Що-до всїх руских постулятів має президент відповісти в суботу. Від відповіди залежить наша тактика.

Приватна:

Український клюб відбував вчера (ві второк) через цїлий день з короткою перервою на обід наради в справі свого становища до правительства. Більшість клюбу жадала, щоб сейчас поставлено наглий внесок в справі надужить галицкої адмінїстрациї. По розмові парляментарної комісиї клюбу, в якій взяли участь президент мінїстрів бар. Бек та мінїстер фінансів Коритовский, постановлено на внесок п. Будзиновского, щоб остаточну децизию про тактику порішити на клюбовім засїданю в недїлю, бо президент мінїстрів прирік, що про всї задумані концесиї, повідомить український клюб в суботу.

Ситуация отже, на скілько мож вгадати її з отсих комунїкатів, представляєть ся так: більшість клюбу є за обструкциєю Ухвалено поставити наглий внесок, щоб зупинити перше читанє угодового предложеня, ба одна з польских ґазет донесла, що такий внесок навіть поставлено, але відтак по приїздї п. Василька вицофано назад. Мабуть під впливом сего внеску відбула ся ще одна нарада президий клюбу з мінїстрами, на якій посли поклали, як виходить з комунїкату, особливий натиск на систему гнету в галицкій адмінїстрациї та зажадали сатисфакциї за надужитя галицких старостів. Се „між иньшим“. Поставлено, значить ся, ще й иньші домаганя, просьвітні й економічні; бар. Бек не міг, видно, згодити ся на них відразу, коли застеріг собі час до суботи. Чи стало ся се, щоб вивести українських послів в поле і зискати час на перше читанє предложеня, чи мав справдї волю сповнити наші постуляти, покаже недалека будучність. І що зроблять українські посли, коли-б концесиї правительства не вдоволили наших мінїмальних домагань, се також велике питанє.

Наради українського клюбу і переговори його з правительством породили в чужій, нїмецкій і польскій пресї велике число алярмуючих телеґрам і толків, які вкупі з тим, що українська єдино покликана до сего преса не має або жадних вістий або лиш лаконїчні комунїкати з клюбу, викликали певне зденервоване і підозріня на адресу клюбу. Як небудь такого поступованя українського клюбу супроти своєї преси не можна оправдати, все таки треба з усякими підозрінями здержати ся і лишити послам свободу руху, в тім переконаню, що в клюбі є люди, котрі певно зроблять усьо, що в даних обставинах і при даних силах можна буде зробити.

Печаливість апостольскої столицї про Русинів.

Для іменованого на Америку епископа гр.-кат. обряду о. Ст. Ортиньского видала римска курія буллю, яку з чистою совістию можна назвати актом ненависти до рускої церкви і народу, актом, що віддає руску церкву в неволю латиньским біскупам. Щоб не бути голословними, наведемо з неї кілька важнїйших постанов. Передовсїм що до епископа.

Руский епископ в Америцї не має такого права юрисдикцийного, як диецизальні ординариї, лише право поручене від поодиноких ординариїв, що в їх диецезиї Русини пробувають. Руский епископ може висьвячувати питомцїв, але тілько одержавши на се в кождім поодинокім случаю позволенє від ординариїв, від яких питомцї приходять. Майно руских місий (парохій) має бути записане або на імя епископа диецезального (латиньского) або в иньший спосіб, апробований тамошним ординаріем. Про вислїд кождої візитациї має руский епископ повідомити місцевого ординарія, котрий зарядить, що буде уважати за відповідне і хосенне для місиї.

Що-до духовеньства. Поки не буде семинариї для вихованя руских питомцїв, мають вони бути принимані до семинарий латиньских; однак лише безженні можуть бути допущені до сьвяченя. Заки-ж не буде достаточного числа руских сьвящеників, вихованих в З'єдинених Державах, а окаже ся потреба обсадженя якої рускої місиї, місцевий ординарий обсадить єї яким спосібним руским сьвящеником вже проживаючим в диецезиї, порозумівшись з руским епископом, коли вважати ме се відповідним. Такий сьвященик має бути безженним, а бодай вдівцем. Повернути до вітчини він не може без письменного позволеня американьского ординария, в якого диецезиї був душпастирем. Коли ж би хотїв перенести ся з одної диецезиї до другої, має постарати ся о дозвіл епископа від котрого хоче відійти, як і епископа, до котрого хоче прийти, повідомивши відповідно і руского епископа. Рускі питомцї не можуть перенести ся без дозволу ординариїв до иньшої диецезиї; про перехід тілько повідомляють руского епископа. Кождого управителя руских місий в З'єдинених Державах може місцевий ординарий усунути, повідомивши про се епископа руского обряду. Церковні треби і винагородженя за церковні функциї нормує місцевий ординарий, вислухавши в тім і епископа руского обряду.

А врештї постанови що-до вірних. Католики-Русини, навчає булля, мають в місцях, де нема нї церкви нї сьвященика їх обряду, придержувати ся обряду латиньского. Сьвітскі Русини, що на стало осїли в З'єдинених Державах можуть за дозволом Ап. столицї переходити на латиньский обряд. Вільно їм сповідати ся у латиньских сьвящеників навіть там де є руский сьвященик. Подружя між католиками рускими і латиньскими не забороняють ся, однак латинник оженений з Русинкою, анї латинничка вийшовша за Русина не могуть придержувати ся обряду руского. Противно Русинка, вийшовши за латинника, може перейти на латиньский обряд чи то при самім заключеню подружа, чи опісля в часї треваня подружа, по чім за житя мужа не вільно їй такої зміни відкликувати. Русинка, що хоче остати в своїм обрядї, може в постах і сьвяткованю іти за мужем. Також Русинови вільно іти за обрядом жінки латинички, як рівнож в постах і сьвяткованю придержувати ся жінки-латинички. Подруже латинника з Русинкою мусить заключати ся в лат. обрядї перед лат. парохом. Дїти уроджені з латинника і Русинки мають бути хрещені в обрядї латиньскім, бо цїле потомство має іти за обрядом батька, коли батько є латинник. Але дїти уроджені з Русина і латинички вільно хрестити Русинови в обрядї рускім або латиньскім, якби хотїв зробити в тім уступку жінцї.

Отсе постанови римскої буллї. Єї тенденция ясна: латинїзувати Русинів в Америцї. При тім усїм булля відважує ся твердити, що латиньскі епископи в Америцї дбали доси дуже ревно про Русинів-католиків иншого обряду — та що їх старанем іменовано руского епископа, хоча загально відомо, що се стало ся якраз проти їх волї. Кінчить ся булля фарисейскою надїєю, що Русини приймуть „сю нашу зглядом них

Напрямки й ріжницї в нинїшній психольоґії.

(Статя ректора берлїньского унїверситету дра Карля Штумпфа в „Internationale Wochenschrift für Wissenschaft, Kunst und Technik“.)

(*Дальше*).

В послїдних роках наступив подїл дослїдів, що виступав уже принагідно в давнїйших періодах психольоґії: подїл на психольоґію чисту і пристосовану. Кожда строга наука придержуєть ся в початку скілько мож простих явищ, щоб з них вивести закони. Але явища, що виступають в житю, не належать до простих. Для того по якімсь часї виринає змаганє заняти ся хочби навіть з утратою докладности, також більше зложеними явищами, щоб через те зближити науку до житя. Так нова психольоґія старає ся зближити до педаґоґії, психіятриї, наука права, національної економії, до студий над штукою та мовою, до історії і теольоґії; або представителї тих наук силкують ся ужити помічних способів психольоґії в области своїх наук. В Франциї почали сю роботу Біне і Пе Жанє, в Нїмеччинї подали дослїди памяти Еббінґгавза на одну пораду технїцї навчаня, австрийскі психольоґи старають ся злучити свою теорию о почуванях вартости з національною економією, психіятри і лїкарі уживають за прикладом психольоґів проб репродукциї виображень для цїлий діяґнози, дослїдів над памятею, апперцепцією, численем до пізнаня впливу алькоголю і т. д. Сюди зачисляють також індивідуальну чи радше типову психольоґію, т. зн. вишуканє характеристичних і постійних черт для відріжненя певних ґруп людий з огляду на інтелектуальну, чутеву, моральну вдачу; є се поправне продовженє і розширенє науки о темпераментах в службі педаґоґічних, етнольоґічних та социяльно-психольоґічних наук. Отсе всьо називаєть ся „пристосованою“ психольоґією.

Про вартість таких студий не можна нїчо певного з гори сказати. Тут, особливо тут треба стерегти ся передвчасних заключень, але вже саме змаганє до практичного пристосованя психольоґії і близької звязи з науками о людскім житю має своє значінє, тим більше що видало вже тепер деякі успіхи. І тут на першім місци треба поставити експиаментальну психольоґію, якій маємо завдячити значні поступи в сїм напрямку.

Можна говорити дальше о абстрактній і конкретній психольоґії. Абстрактна, до якої зачисляють ся всї психольоґи, що їх зовемо модерними в тїснїйшім розуміню, зосереджуєть ся цїлком на аналїзу найнїжнїйших проявів душевного житя. Можна б єї порівнати з гістольоґією, з мікроскопійним дослїдом складових частий тканин людского тїла. Конкретна психольоґія описує душевні явища мовою буденного житя, щоб вчинити їх зрозумілими і позволити пізнати їх вартість для розвитку людини, нациї, людства. Сею психольоґією занимаєть ся кождий історик, кождий етнольоґ, повістяр. Єї можна порівнати з анатомією. Але й абстрактний психольоґ не може обійти ся без неї; між обома є переходи, якими занимають ся психольоґи обох напрямків, як загаданий уже розслїд типових ріжниць цїлого психічного житя пр. артистів, практичних людей, або мужеского і женьского пола або членів ріжних нациї і часів.

По отсих ріжницях в напрямку дослїдів порушимо деякі ріжницї в пониманю духового житя, які борять ся в нинїшній психольоґії.

Передовсїм стоять проти себе психольоґія явищ і психольоґія функций, хоча не все їх представителї сьвідомі ріжницї, які заходять між ними. Коли явищами назвемо всьо, що становить специфічні признаки змислових вражінь і виображень отже не лише краски, запахи і т. д., але також промір і час, то виринає питанє: як відносить ся до тих явищ се, що ми називаємо психічними функціями або чинностями, отже спостерігане, порівнуване, ожидане, гнїв, надія, воля і т. д. Чи сї функциї є лише комплексами явищ, чи чимсь від них зовсїм инакшим? В послїднім случаю: чи вони дані нам яко безпосередні факти, так як явища, чи ми тілько заключаємо про них з певних змін явищ? Очевидно, що-до деяких функций можна стояти на сїм, що-до иньших на другім становищи. Психольоґом функций, в строгім розуміню є той, хто всї в мові виражені функциї уважає безпосередно даними, від явищ ріжними фактами. Психольоґом явищ є той, хто функциї уважає безусловно комплексом явищ.

Погляд на сю справу можна виробити собі тілько на основі докладних студий. Згоди не осягнено ще; потворили ся партиї, що стремлять до того, аби свої погляди і становища переперти одні проти других. Се й добре.

Другу ріжницю творить нативізм і емпіризм. Сих виразів уживав Гельмгольц, щоб відріжнити теорию, після котрої спостереженя простору дані вже самим вражінем ока, від теориї, після котрої вони є виразом досьвіду. Вираз нативізм був не відповідний о стілько, що приклонникам сеї назви не розходило ся о „вроджену ідею“ лише о свійство оптичного центра нервового представляти вражіня барв яко просторні та уміщені в певнім місци. Простір не потребує бути „вродженим“ в иньшім змислї як барва. По сїм поясненю можемо одначе задержати сей вигідний вираз а значінє їх обох узагальнити о стілько, що нативізмом назвемо такий погляд, котрий певне явище або функцию зачисляє до елементів психічного житя, між тим як емпіризм таке саме

Апостольскої столиці печаливість з повним послухом і вдячним серцем.“

Як справді приймуть єї американьскі Русини, поки-що не чути.

Політичний перегляд.

Реконструкція кабінету.

Угода з Угорщиною викликала рух в союзі ческих сторонництв. Особливо ческі аґрариї задумали при тій нагоді здобути міністерский портфель для себе. Барон Бек хотів при помочи дра Пацака і Форшта запевнити собі голоси Чехів для свого предложеня; однак ческі міністри не могли сего приречи, бо вони яко члени молодоческої партиї не конче тішать ся довірем аґрариїв, що творять тепер найбільшу фракцію ческого клюбу.

Ческі аґрариї, на яких чолї стоїть посол Прашек, хотять мати конче свого заступника в кабінеті. Вони кажуть, що їм скорше належить ся міністерске крісло, як молодочехам. При останніх виборах здобули вони 20 мандатів більше як мали до тепер а молодочехи втратили 30. Отже вони без признаня їм міністерского крісла будуть голосувати проти угоди; маючи по своїй стороні ческих клерикалів здобули рішаючий вплив в ческім клюбі. Ческі міністри, не могучи Бекови дати голоси ческих послів, хочуть — податись до димісиї. Але, здає ся, правительство не згодить ся на те, щоб від разу відтрутити молодочехів, своїх вірних союзнихів в послідних двох роках, і мабуть згодить ся лише на димісию міністра торговлї дра Форшта. В такім разї др. Пацак остав би в кабінеті і обняв би теку торговлї, ческі аґрариї вислали би свого провідника Прашека до кабінету барона Бека як ческого міністра-земляка. Однак кажуть, що др. Пацак, маючи більше політичне і господарске образоване, є чужинцем в торговельній політиці, отже не надає ся для сего портфеля, що він і сам признає. В такім разї барон Бек обняв би часово теку торговлї, а пізнїйше вступив би до кабінету яко міністер торговлї молодочех унів. проф. посол Фідлер. Та се вже дальші комбінації. Найправдоподобнїйшим уважає преса, що др. Пацак стане міністром торговлї, а провідник аґрариїв Прашек ческим міністром-земляком — і ческий союз ме голосувати за угодою.

Рада державна.

На вівторковім засїданю президент палати др. Вайскірхнер заявляє що Обертиньский посол з двомандатного округа Золочів-Камінка Перемишляни в Галичинї зложив свій мандат. На його місце буде покликаний заступник Володислав Дембский, радник суду в Золочеві. Є се той 28 ий мандат зрабований польскою шляхтою Русинам. На сїм мала розпочати ся дискусія над угодовим предложенем правительства, але по причині кількох наглих внесень вона не розпочалась. Посол Кравс поставив наглий внесок в справі подорожіня камінного вугля. Внесене взиває правительство, аби зорґанізувало продажу вугля з державних копалень у власнім заряді, побільшило державні посїлости з копальнями вугля так, щоб великими засобами могло управильнювати цїни вугля та щоб запобігло здирству населеня торговельниками вугля через удержавлене копалень головно в Чехах. Потім вела ся дискусія над наглим внесенем посла Свейка, що взиває правительство заборонити творення картелїв. По промовах самого внескодавця і соціялдемократа Вінтера відложено засїдане на середу 23. с. м.

На засїданю в середу посол Брайтер зголосив нагле внесене в справі слїдства против орґанів адміністрації в Галичинї. Інтерпеляції внесли українські посли др. Олесницкий та др. Охримович. Перший в справі поступованя прокураториї державної в Львові що до карної справи дентиста Віктора, а др. Охримович в справі браку школи вправ при учит. семинариї в Залїщиках та в справі неуміщеня українських написий на почтовім будинку в Залїщиках. Палата дебатує дальше над наглим внесенем п. Свейка в справі картелїв. По замкненю дискусії ґенеральний бесїдник contra др. Люеґер заявляє від імени християньско соціяльного сторонництва, що противить ся сему і всїм дальшим наглячим внесеням а то з тої причини, щоб уможливити як найскорше полагоджене австрийскої угоди. Ми як найбільше в палатї сторонництво — говорить бесїдник — обовязані дати добрий примір і тому апелюю до внескодавців, щоби свої наглі внесеня відтягнули, або предложили їх аж по першім читаню угоди. Як ґенеральний бесїдник рго промавляв посол Мислївец, почім внесене відкинено. Дальше засїдане в четвер 24. с. м.

явище або функцию уважає продуктом розвитку, досьвіду. І власне продуктом індивідуального житя; бо о се якраз розходить ся в тім спорі.

Універзальним емпіризмом можна назвати твердженє, що істнує загалом лиш один одинокій рід елементів психічного житя. Сего погляду придержував ся пр. Гербарт, бо уважав тілько виображуване основною функциєю, а суди, почуваня, волю продуктами розвитку, модифікациями виображень. Також всякий сензуалїзм є насамперед емпіризмом.. Лише сензуалїзм стоїть на ґрунтї психольоґічних явищ, а Гербарт є психольоґом функций.

Противеньство нативізм - емпіризм повторяєть ся в кождій поодинокій области, при кождій функциї. Нинї пр. стало ся пекучим питане, чи воля є елементарним явищем чи повільно повстаючою злукою певних судів досьвідних з певними почуванями. Більшість молодих психольоґів годить ся до сего пониманя. Але остаточне „так“ мусить бути потрійно ба й більше разів обдумане.

Емпіризм основуєть ся на природнім стремлїню обійти ся з як найменьшим числом фактів. Нативізм на вічно повторяючих ся в области психольоґії розчарованях в наслїдок аналїз і пояснень. Очевидно, в неоднім питаню може нативізм мати слушність, в другім емпіризм, не можна одначе заперечити, що деякі досьлїдники мають певний нахил до сего або до того становища та що через те з річевих противеньств повстають рівночасно особисті напрямки в дослїдах. Се залежить від ріжниць наукових і індивідуальностий, що подибують ся на кождім полї.

(Конець буде).

ДОПИСИ.

Кошулївка, 22. жовтня 1907.

Ми читали нераз в „Буковинї“ та „Рускій Радї“ про житє наших громад і хочемо розказати дещо про наші кошулївскі гаразди.

Кошулївка се частина Волоского Банилова. Окрім кількох зайдів-Волохів живуть в нїй самі Русини. Але ся жменя Волохів найшла собі між нашими людьми попихачів і за їх помочию задумала зрумунїзувати цїле руске населене Кошулївки. От і почали киринники юдити проти рускої читалнї та проти надуч. Кочі, що прийшов до нас недавно. Його треба, голосять ті румунїзатори, вигнати звідси, бо він хоче запровадити в нас „унїю“. Провідником і дорадником сеї „ческої кумпанії“, що воює такими брїхнями, є попик Ст..... ч з Вол.—Банилова.

Аби зробити з рускої молодїжи добрих волоских яничарів, силують вони чесних руских ґаздів вписувати своїх дїтий до волоского відділу. Найголовнїйшим средством, якого уживають для сеї цїли, є румуньский банк у Волоскім-Банилові. Богато Русинів має довги в сїм банку. А кождий довжник банку мусить вписати свою дитину до волоского відділу, бо як нї, то Волохи тиснуть його довгом в касї. Иншим Русинам обіцюють киринники гори — долини, щоб лиш робили по їх волї. Нераз лучало ся й таке, що Гнат Бойчук, Ізідор Герман та Філимон Кучуряк ставали на дорозї та завертали до дому руских школярів, кажучи, що нема науки. До чого се йшло, не тяжко вгадати.

Таким чином при помочи брехнї та юдженя при помочи банку і відвертаня руских дїтий від рускої школи, осягнули киринники те, що у волоскім відділї є сего року лиш 7 волоских дїтий, а решта, що ходить до сего відділу, самі рускі дїти, котрі не знають анї слївця по волоски.

Ми раді би дуже знати, як задивляють ся на се висші власти шкільні. Чи позволять вони, щоби рускі батьки записували своїх дїтий з примусу до волоского відділу, де рускі дїти місто набрати ся осьвіти, лиш запоморочують ся волощиною...

Кошулївскі Русини.

З російскої України.

(Перші збори української „Громади“ в Петербурзї. — Збори Українців студентів в київскому університетї. — Проф. М. С. Грушевский).

Першого жовтня ст. ст. в Петербурзї були перші збори українського товариства „Громада“. Статут сього тов. затверджено ще 28. лютого ст. ст. 1907 р. По статуту „Громада“ має на метї давати змогу Українцям, що проживають в Петербурзї проводити час як користнїйше та приємнїйше. Для сього „Громада“ має завести своє помешканя, де будуть збирати ся члени, завести бібліотеку, робити літературні та наукові відчити, вечірки з музикою та танцями, драматичні вистави та инші забавки: завести свою кухню і буфет, набувати рухоме і нерухоме майно для потреб „Громади“. Громада може мати необмежене число членів, — мущин та жінок. Члени подїляють ся на почесних, дїйсних і постійних гостей. Членьску вкладку установлено поки що: для дїйсних членів—10 кар. на рік, для постійних гостей—1 карб. Всїма справами „Громади“ порядкує „Рада старшини“ з 12 душ. На перші збори зійшло ся чимало люду — більш сотнї. Мало не половина з того числа була молодь, але більша була все ж людий середнього та старшого віку.

Прінціпіяльних питань на сей раз не обміркувало ся нїяких, бо ще й саме товариство не уконституувало ся. Не обійшло ся і без інцідента: на збори явилась поліція, — бо їй тепер все ввиджають ся передвиборчі зібраня, і хоч президия зборів показувала їй статут, дозволений градоначальником, й словами переконувала, що се збори товариські і не публичні та про те „чин“ сидїв на зборах весь час і клїпав очима, бо навряд чи все розумів: таке зборище „хахлів“ певне вперше на віку довело ся йому бачити!.. пише дописувач „Ради“.

*

Сими днями як доносить „Рада“ з дозволу начальства відбуло ся перше в сьому академічному роцї зібране Українців студентів у київскому університетї. На черзї стояла справа з леґалїзацією, щоб мати хоч сяку таку спромогу влаштовувати в університетї збірки Українців та читати реферати. На досить численному зібраню насамперед дано коротеньке звідомлене про дїяльність української студентскої громади в минулому роцї. Потім прочитано й ухвалено статут, який піде на затверджене ради професорів, бо зібране громади мало не одноголосно визнало потребу леґалїзації. Ухвалено післати депутацію до професора М. С. Грушевского й просити його, щоб він подав заяву до київского університету про те, що бажає заняти катедру старинної рускої історії. Нарештї знято питане про засноване української їдальнї й вибрано окрему комісію, якій і поручено обміркувати сю справу.

*

Проф. М. С. Грушевский, уступаючи проханням студентів Українців університету та студенток Українок вищих жіночих курсів, подає до ради професорів заяву про бажане взяти участь в конкурсї занятя катедри „древной русской исторіи“.

НОВИНКИ.

Чернівцї, 24. вересня 1907.

Цїсарска недуга. З начального маршалківского уряду двірского видано такий комунїкат: Цїсар нездужав на інфекцийне, горячкове бронхітіс, а що від 5 днїв горячка устала, апетит став останними днями вдоволяючий, загальний стан сил відносно добрий, а й нежитові обяви хоч не зовсїм зникли, то бодай зменшують ся, так що коли не зайдуть непривиджені комплїкациї, можна заявити, що цїсар є на дорозї вертаня до здоровля. Шенбрун, 22. жовтня 1907. проф, Найсер, др. Керцль. — 24 с. м. телеґрафують з Відня: В станї цїсаря наступає поліпшене; нежит уступає. Цїсар перебув ніч спокійно; кашель однако не перестав. Цїсар з'їв снїдане з апетитом, загальний стан сам підніс ся.

В справі руского театру оголошує в „Дїлї“ його директор д. О. Стадник відповідь на деякі закиди, зроблені дирекциї в брошурі театральної дружини, якої зміст подали і ми свого часу. Д. Стадник заявляє, що нї один член дружини не має меншої платнї як за попередних дирекций, лише майже кождий більшу. В дружинї є вправдї 8 членів, котрі мають по 50 кор. місячно, але се або цїлком початкуючі, котрі сценї не дають поки-що нїчо, і так сказати-б доперва практикують, або, котрих дирекція заанґажувала з огляду на „обставини“, а не ізза потреби. Що до контракту заявляє д. Стадник, що він зложений після контрактів практикованих львівским та краківским театром, з тою ріжницею, що „в богато лекшій формі“. Окрім „сальонової“ ґардероби та „вишиваної сорочки“ всю ґардеробу дає дирекція сама. На случай слабости дирекція запевнює членови вправдї лиш на 1 місяць удержане, але пр. в львівскім польскім театрі недужий артист дістає по двох тижнях хороби через третий тиждень лиш половину платнї. а в четвертім вже платня устає і умова розвязуєть ся. Що до вагітности замужних женщин по всїх театрах є в контрактї застережене, що такої недуги не признаєть ся, а женщина тратить цїлковите право до ґажі від хвилї, коли дирекція узнаєть дальші виступи за невідповідні. Отже і в тім зглядї в рускім театрі не дїє ся кривда, бо женщина через найгірший час дістає платню, а в практицї заанґажована панї дістає в таких случаях можливо як найдовшу відпустку з цїлковитою платнею.

Засланє виленьского рим.-кат. епископа Роппа. Римо-католицкого епископа в Вильнї Роппа заслано з наказу царя в глубину Росиї. Причини сего засланя мають чисто національний характер. Епископ Ропп, будучи думским послом з Литви і провідником польских послів з поза Королївства, виступав завсїгди як горячий націоналїст; він обстоював за одноцїльною і солїдарною політикою всїх польских послів з території давної Річи посполитої. Ропп горячо обороняв польску національну і державну ідею на Литві так проти російского правительства як і проти національного відродженя Литовців. За сю дїяльність постигла його кара. Вперед завізвав його Столипін зрезиґнувати з епископского становища, кажучи, що сего бажає цар. Ропп відповів відмовно, заявляючи, що уступить аж тодї, як дістане наказ з Риму. Його покликано перед самого царя, але і перед царем він не угнув ся, в наслїдок чого заслано його в глубину Росиї.

Старинний зьвір. В копальни земного воску в Старуни коло Богородчан найдено в глубинї 14 метрів під землею цїлий кістяк незнаного передпотопового зьвіря, а на нїм майже цїлу скіру, яку буде можна випхати. Часть скіри при розкопуваню робітники знищили незнаючи величезної вартости того відкритя для науки. На вість про відкопане кістяка прибули до Старунї зоольоґи і палеонтольоґи зі Львова і рішили, що кістяк належить до передпотопового зьвіря, який зачисляє ся до ряду слонів і називає ся Elephas anti-

quus. Цїлого кістяка сего звіря не було доси нїгде. Находжено лише поодинокі кости а найчастїйше кливаки. В музею ім Дзедушицких у Львові нема навіть одної кости сего слоня, а є лише кости мамута (Elephas primigenius). Звідки взяв ся в такій глубинї звір, годї знати. Догадують ся лише з того, що в его хребтї сторчить кусень дерева, що сей слон перейшов якусь живлову катастрофу, упав в челюсть землї і утопив ся в возку. Тому заховав ся не лише его кістяк але також скіра. Додати треба, що скіра слона є гола без шерсти, а як добре захована показує та обставина, що — як доносять — один з робітників вирубав був кусень її і зробив собі постоли.

Пригода ґрафинї Замойскої. На зелїзници під Варшавою щезла таємно ґрафиня Замойска. За кілька днїв таємна справа виросла до таких розмірів, що стала не лише у варшавскій, але й у всїй галицкій пресї сензацією дня. Ґрафиня Мария Замойска, молода, а дуже гарна жінка ґр. Замойского, виїхала в середу рано з Рудник в супроводї свого брата і чоловіка Адама на дворець зелїзницї в Шепетові, звідки сама поїхала поїздом петербурскої зелїзницї до Варшави. У Варшаві дожидала її приїзду родина, у котрої ґр. Замойска мала побути кілька днїв. Коли не приїхала до вечера, занепокоєна родина повідомила телеґрафічно її чоловіка Адама, однак одержала відповідь, що ґрафиня виїхала. В пересїку І. кляси, в котрім їхала ґрафиня Замойска, знайдено велику валїзку з її моноґрамом, а в нїй все в як найбільшім неладї. Разом з ґрафинею всїли до того самого ваґона, але до иньшого пересїку, інжинїр Циф і якийсь п. Фрукмін а крім того їхав ще якийсь незнакомий. Два перші подорожні почули нараз в своїм пересїку якусь запоморочаючу воню, вийшли на коритар і там стояли; коли вернули, поклали ся і заснули. Збудив їх кондуктор в цїли сконтрольованя білетів. Коли поїзд задержав ся на одній із стаций, той незнакомий висїв. Відтак бачили тоті два подорожні, що коли поїзд рушив, той незнакомий всїв знов до ваґона; потім знов заснули. Перед Варшавою увійшов до їх пересїку перепуджений надкондуктор і всї разом пішли до сусїдного пересїку, де лежали на підлозї валїзка і брилянтовий перстень. Вікно ваґона було отворене. Знайдено також закровавлену подушку та хустку. На заслонах коло вікна, котре було отворене, добачено слїди крови. Кажуть іменно, що на стациї Малкиня з поїзду, котрим їхала ґр. Замойска, висїла якась дама о мужеских чертах лиця. Здогадують ся, що то був мужчина перебраний за женщину. У Варшаві ся загадочна справа зробила велике вражінє. Власти судові переслухали цїлу службу згаданого поїзду. Арештовано навіть топника ваґона (в Росиї огрівають ваґони за помочию печий). Занепокоєний ґр. Замойский прибув зараз до Варшави і визначив 50.000 рублїв за відшукане жінки мертвої чи живої. Пятьсот людий — як доносили варшавскі ґазети — переводило ревізию здовж зелїзничого шляху, розкопували землю та перешукали корчі, але не могли очевидно нїчого знайти. До пошукуваня прилучив ся в пятницю також начальник земскої сторожі венґровського повіта, котрий взявши з собою пса ґрафинї, обходив з ним поле і сїножати в переконаню, що пес нюхом доведе до якогось місця. Однак і се не довело до нїякого успіху. Аж нагло в суботу по полудни прибула ґр. Замойска до дому свого батька у Варшаві. Вернула в такім ослабленю духа і тїла, що не могла нїчого говорити. Лїкарі ствердили у неї 40° горячки, так що ґрафиня положила ся до ліжка і лежить доси в горячцї. Що з нею стало ся, поки що нїхто не знає, бо сама ґр. Замойска не може чи не хоче нїчого сказати. Співробітник одної з варшавских ґазет довідав ся від найблизшого окруженя недужої ось що: На ґр. Замойску напали у ваґонї якісь люди, обезсилили її, а коли вона відзискала притомність, мала знайти ся в якімсь льоху; тодї стратила знов сьвідомість а опамятала ся аж в поли під містом, звідки вернула до міста. Опісля її батько ґр. Константин Потоцкий подав до часописий, що ґрафиня Адамова не стала ся жертвою рабунку і уведеня, лиш сама змінила первісний плян подорожи. В Малкинї почула ся мабуть недужою, отже вийшла з поїзду і пішла опісля пішки до Розвадова, віддаленої о 4 верстви маєтности свого свояка Кароля Збіґневского а після иншої версиї до маєтности Посемина під Чижовом, де перебула два днї. Супротив тих суперечних інформаций вияснене цїлої справи мусить бути застановлене аж до хвилї подужаня ґрафинї Замойскої. Тимчасом у варшавских кругах виринають найфантастичнїйші толки та здогади, що могло стати ся з ґр. Замойскою, тим більше, що урядовий „Варшавский дневник“ висказує твердженє, що цїла афера зі слїдами крови, грабіжю і т. п. є лише незручною симуляциєю. Криєть ся тут якесь загадочне романтичне тло. Цїкава річ, що чоловік ґрафинї Замойскої, Адам впевнює, буцїм то його жінка дістала ся в руки розбишаків і хитрим способом уратувала ся. Мала при собі 30.000 рублїв. В нападї брали участь: кондуктори поїзду, директор одної фабрики, касиєр стациї Малкиня і якась селянка. Батко ґр. Замойскої знов оповідає, що дочка побоюючись грабежи, висїла на стациї Малкиня і пішла пішки до недалекої маєтности свояка. Одним словом — хаос версий і лише сама ґр. Замойска може пізнїйше вияснить справу, очевидно, о скілько се буде в її інтересї.

Холєра в Росиї. До ріжних нещасть, які навіщують Росию, прийшло ще одно — холєра. Ґубернії полтавска, волиньска, любельска, могилевска і миньска загрожені холерою. В Київі ширить ся пошесть в страшний спосіб. Від 16. липня до 15 жовтня в цїлій Росиї було 8.299 випадків холери з 3.995 смертними висліддами. Нарід скрізь по містах навіщених сею страшною пошестю ворушить ся. В Таганрозї товпи народа зруйнували холеричні бараки, думаючи, що в тих бараках лїкарі троять людий. Щоб холера не дістала ся до Галичини, заряджено в Подволочисках в Бродах лїкарскі оглядини кождого подорожного до Австриї; надто в місцевости, до якої приїхав подорожний, підлягає він через 5 днїв лїкарским оглядинам.

Оповістки, іменованя і т. п.

З краєвої ради шкільної. Надучителя в Нових Мамаївцях, п. Омеляна Іванїцкого, придїлено бюрови кр. ради шкільної до помочи. Сим сповнено частину дотичного жаданя сойму.

Заходом Тов. укр. студ. „Січ“ в Чернівцях відбудуть ся дня 23. падолиста вечерницї з танцями. Музика Алека Паращака з Глинницї. Дальші інформациї подамо пізнїйше. — *Вечерковий комітет.*

На звичайних загальних зборах тов. укр. студ. „Січ“ в Чернівцях дня 20. с. м. вибрано слїдуючий видїл: Василь Гладкий, ст. філь., голова; Микола Павлусевич, ст. філь., заступник голови; Дмитро Николишин, ст. філь., писар; Евген Вацик, ст. філь., скарбник; Лев Добряньский, ст. філь., бібльотекар; Олег Калитовский, ст. філь., архівар; Омелян Цїсик, ст. філь., контрольор; Дмитро Цибушник, ст. філь., господар. До кружків вибрано: Олег Калитовский, голова научного кружка; Сьвятослав Лакуста, голова видавничого кружка; Евген Вацик, голова просьвітного кружка; Дмитро Николишин, голова забавового кружка. — За видїл тов. укр. студ. „Січ“ в Чернівцях: *Василь Гладкий*, голова, *Дм. Николишин*, писар. — Товариство українських студентів „Січ“ в Чернівцях звертаєть ся із зазивом до Січий, Читалень і просьвітних товариств по краю, з окрема до щирої народньому рухови інтелїґенциї, головно нашого учительства — загалом всїх, що розуміють, як великого значіня і ваги є народна просьвіта і розбуджене національної сьвідомости серед буковиньского селяньства щоб повідомляли нас, коли хочуть, аби у них уладити людові концерти — тепер в 250 лїтню річницю смерти Богдана Хмельницкого, а далї концерти з популярними викладами з укр. історії, укр. лїтератури та иньших галузий людскої думки й знаня. Наше товариство дуже охотно потрудить ся, щоб уладити цїлий ряд таких концертів по краю. По інформациї просимо писати до: Тов. укр. студ. „Січ“ в Черінвцях, вул. Папьска ч. 22.

З Бук. Бояна. Боян поступає жваво наперед. Вчера було на пробі аж 6 пань без ріжницї до якого товариства належать, а з мущин кругло 12 і то самих Січовиків. — З огляду, що вчера була заповіджена трета проба і на нїй допровадили ми від 1 панї на першій пробі аж до 6 то маємо надію, що в суботу (26 го о год. 8-ій вечером) зявить ся може 9 пань, а з панів може дехто і з других академічних товариств а може, а може хтось із старших панів. Так дальше поступаючи, будемо мали з початком грудня перегляд сил нашого хору, потім вступимо в переговори з другими товариствами, чи і вони не возьмуть участи в сьвяткованю ювилею Хмельницкого і коли згодять ся, то в половинї грудня будемо знати, що маємо починати науку для концерту. В половинї грудня академики розїдуть ся до дому і тодї ми сконстатуємо, що задля причин незалежних від видїлу концерт сего року не може відбути ся, а нарік нема вже ювилею Хмельницкого. Отже vis major, а за ту Боян не відповідає, і буде все в порядку. Тож дальше до дїла, а певно осягнемо витичену цїль. — *Видїл.*

Кривда нам! Між кривдами учителїв, які „Зайда“ в „Гром. Голосї“ приписує інсп. Поповичови, напроваджена ще й та, що одного учителя увільнено зі служби хоч має всї іспити. Тим учителем, як довідуємо ся, має бути п. Кость Кракалїя в Черепківцях. Єго справдї увільнила була зі служби повітова рада шкільна в Серетї, а як раз інсп. Попович зарядив, що п. Кракалїю впроваджено зараз назад до служби. Ну, і чи-ж не кривдник то?

Комітет українських учителїв устроює дня 2. падолиста сего року в сали „Народного Дому“ в Чернівцях „Великі Вечерницї“ з танцями. — Музика: Алика Паращука. — Стрій домашнїй або народнїй. — Вступ від особи 2 кор., родинна карта (4 особі) 6 кор. — Початок о ½9 вечером. — Чистий зиск призначений на просьвітні цїли. Наддатки приймають ся з подякою і будуть оголошені в часописи. Хто не дістав би через помилку запрошене, хай зверне ся на адресу: Кс. Якубовский, уч. Чернівцї, ул. Дзвінна (Glockengasse) 12. *Комітет.*

„Кіцманьска Бурса“. Замість вінця на домовину бл. п. Івана Ярошиньского зложили паньство Окуневські із Кіцманя 20 К. на „Кіцманьску Бурсу“. Щирим Добродїям сердечне спасибіг! — За Видїл „Рускої Бурси“: *Евген Жуковський*, голова; *Денис Евстафієвич*, касиєр.

Приют для бездомних. Просять нас оповістити: До населеня столицї Чернівцїв! Надходяча зима накладає на кождого приятеля людства обовязок памятати про тих, що з яких небудь причин позбулись власного житла і наражені на терпіня ізза непогоди. Щоб такі нещасливцї, що бездомні блукають по містї, бодай в зимових ночах могли мати охоронну стріху, отворило ся товариство, що має на цїли заложене і утримане приюту для бездомних; се товариство покищо в нанятих хатах постарає ся о перетримок для таких осіб а також о харч бодай на вечер і рано. Цїль сама говорить за себе і не потребуємо змальованем біди та нужди апелювати до благодного серця наших горожан з осібна. Поодинокий не встанї всїм помочи, але спільними силами воно певно удасть ся і тому маємо надію, що наша просьба: масово вступати до товариства і постарати средства на заложене і утримуване приюту для бездомдих — не прогомонить безслїдно. Вкладки виносять річно лише 2 К., чим уможливляє ся загальну участь. Горожани!! Змилуйте ся над найбіднїйшими з бідних і збережіть місто перед соромом, що люди виставлені на непогоду зимної пори замерзають.

Нові формулярі шкільних повідомлень і сьвідоцтв вийдуть сими днями а рускі друки сих формулярів можна буде дістати в друкарнї „Рускої Ради“.

Із штуки і лїтератури.

З мійского театру. В середу 23. с. м. виставив мійский театр „Фавста“ Ґунода. — На сю оперу ішли ми з невеселими споминами ще того часу, коли так скандально виставив її сучавский „Musikverein“. Перше вражінє те саме: Початок назначений на годину пів до 8 ої а $7^3/_4$ ще нїхто й не думав зачинати. Цїлком не нїмецкий звичай. Нарештї. Чудові акорди Ґуподової музики розлили ся по салї. Коли-б не черновецка публика, особливо та з льож, можна би слухати. Але як каже оперовий співак в „Kammersänger і“, публика приходить до театру, щоби показати ся другим, оглянути тоалети а музика на самім кінци. Задля неї приходить дуже небогато а ті мусять порядно наірнґувати ся через безнастанний шепіт, або просто голосну розмову в часї увертури, лиш трохи притишений шепіт підчас самого представленя. Директор повинен би дати наказ білетерам звертати увагу гостий, котрі приходять на розмову, що увертура належить також до представленя, та виконувати строго заповіджену постанову, що підчас увертури і представленя нїкого до салї не впускаєть ся. Тимчасом панове з „ариштократиї“ входять цїлком безцеремонно з шумом і фуком підчас представленя, вишукують свої місця, а відтак пакують ся з галасом на свої місця, рушивши цїлий ряд сидячих вже гостий. Увертура пропала, з перших тонів співу Фавста захоплюємо де що, поки нарештї можемо вслухати ся в чарівні звуки. Новий тенор, що сьпівав Фавста має мягкий лїрич-ний голос, що звучить металїчно у всїх реґістрах, але найвисші тони чи задля малої треми, чи задля недиспозициї не вийшли як можна було сподївати ся по низших реґістрах. Гра була бездоганна. — Барітон, пан Таубер в невеликій ролї дав знову доказ умілости орудуваня своїм звучним голосом і прямо знаменитої гри. — Басїст пан Фольмер не має гарного голосу; його орґан беззвучний плоский і особливо слабий в низьких реґістрах, які власне повинні становити головну прикмету оперового баса. За те драматичною грою вибив ся в ролї Мефістофеля на перше місце. — З признанем згадаємо про альтистку панну Геллер, яка була хоч і в маленькій ролї як все добра; панна Чіллянґ яко пазь відсьпівала дуже гарно свою арію з букетом в городї. Повну побіду здобула п-на Лїнґ, бездоганна в сьпіві і в грі. Можемо повторити про неї, що вже раз писали з нагоди єї виступу в „Cavaleri-ї“ і „Bajazzo“. — Хори тримали ся дуже добре так жіночі як мужескі і тут можемо виразити без обиняків повне признанє. Але орхестра... Роги інтонували без устанку нечисто, а декуди зовсїм не ті тони, що треба було. Перші скрипки також нераз прогрішили ся а подекуди просто недотягали в визвуках „piano“. Рівнож і сценїчна машинерия була недостаточна. — Так в першій сценї де Фавст співає, що надходить ранок, одно вікно осьвічено нагло червоно, а сусїдне було зелене. Кулїса звідки виходить Мефістофель зле припирала, так що шпарами видно було червоне сьвітло. Сьвітляні ефекти були цїлком незугарно ужиті, а вже найприкрійше було, коли в 4 ім актї по сценї вільної околицї, заки ще куртина запала, спущено декорацию вязницї, а потім доперва декорацию представляючу облак, все при повнім осьвітленю, поки врештї по первовім дзвоненю капельмайстра не запала куртина. Так само при повнім осьвітленю висунено з вязницї ложе з Марґаретою, що цїлком булоби не спостережене якби в час згашено сьвітло. При теперішних технїчних урядженях, можна жадати від машинїста лїпшої роботи. — Сї дрібницї вплинули на се, що вражінє Фавста не було таке добре, як повинно би бути при сих данях якими театр розпоряджає. Гадаємо, що при слїдуючій виставі сеї опери всї хиби відпадуть. — *М. Л.*

РУСКА КАСА ◎ РУСКА КАСА

тов. зареєстроване з ограниченою порукою в Чернівцях.

Одинока свого рода українська фінансова інституція на Буковинї. — Приймає вкладки щадничі і опроцентовує їх на 5%. — Пай виносить 40 К і платимо 6%, вписове 2 К. — Родимцї! Хай клич „свій до свого“ відібє ся голосним відгомоном по цїлій Буковинї і най кождий, що почуває себе щирим патріотом-Українцем складає свої ощадности в „Рускій Касї“.

Приєднуйте нам нових членів!

Дирекция.

Цїна оголошень за одноразове їх поміщене: Цїла сторона 80 К., 1/2 сторони 60 К., 1/3 стор. 40 К., 1/4 стор. 20 К., 1/8 сторони 10 К., 1/16 сторони 5 К., 1/32 сторони 2 К. 50 с. — Анонси обчислює ся після обему місця не після малого тексту.

ОГОЛОШЕНЯ.
За рубрики: Надіслане і Оголошеня редакция не відповідає.

При кількоразових або при річних замовленях, значний опуст.
Дрібні Оголошеня малим друком (petit), числить ся по 4 с. від слова.
Належитостий за анонси марками почтовими не приймає ся.

Звичайні збори каси пожичкової і щадничої для громади Глиниця відбудуть ся в недїлю дня 3. листопада 1907., в домі касовим ч. конс. 479 з слїдуючим дневним порядком: 1) Вибір старшини. 2) Опроцентоване пожичок. 3) Купно дому касового. 4) Вільні внесеня. *Старшина.*

Звичайні осїнні збори Каси для громади Кичери відбудуть ся дня 3. листопада с. р. о 1. годинї по полудне у власнім Народ. Домі з звичайним дневним порядком та підвисшенем стопи процентової від пожичок на 8 від ста. Кичера дня 20. жовтня 1907. — *Петро Стрільчук* начальник, *Володимир Турчак* голова надз. старш.

Г. ФАЙЛЕС
усувач нагнїток
Чернівцї,
ул. Руска ч. 8.
(—)

Практиканта
прийме
друкарня „Рускої Ради“.
Близше вивідати можна
в канцеляриї друкарнї, ул. Петровича 2.

Найлучше і вже випробоване средство на ревматизм єсть
NERVOL
„Назва правно забезпечена“
аптикара др. Ю. Францоза
в Тероноли.
Се є знамените усмиряюче средство до натираня против всяких ревматичних болїв, простудженя, ломаня костий, плечий гістця і нервових недуг. Прошу уважати на напись „Nervol“ і не приймати нїяких „Нервотонів“.
Цїна флякона 80 сот. 10 фляконів (фляшощок) 8 кор. з оплатою і опакованем.
Тисячки листів з подякою. — Висилка 2 рази денно до всїх країв.
В Чернівцях на складі у Шміда і Фонтіна.
(—)

В 6 днях до Америки,
Переїзд подорожних до
Канади і Арґентини

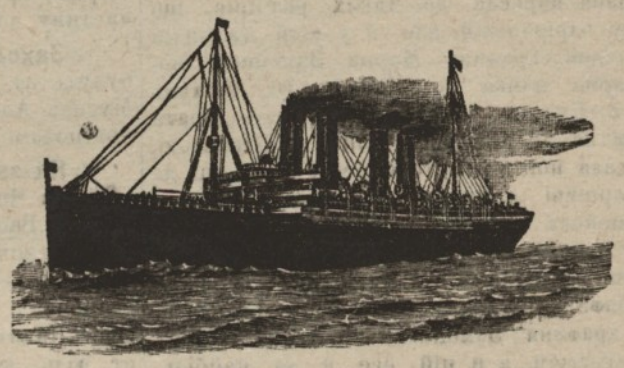

109 (85—104) н. с.
жадайте пояснень
Напишіть лиш карту кореспонденцийну до
Falck & Comp.
Гамбурґ, Raboisen 30 Amerikahaus.
Кореспонденция у всїх мовах.

Селяне! асекуруйте ся від шкід огневих!

Товариство взаїмних обезпечень
„ДНЇСТЕР“
у Львові, при ул. Рускій ч. 20. (в власнім домі)
приймає обезпеченя будинків, всяких річий домашних господарских, збіжа і паші на случай шкід заподїяних через пожар. Оплата премій мала, а користь для погорівших велика.
Шкоди лїквідує і виплачує „Днїстер“ з найбільшою скоростею. При оцїнцї шкід бувають запрошені 2 господарі селяне з поміж членів. Дотепер виплатив „Днїстер“ **13.747 відшкодовань** в сумі сїм і пів мілїона кор.
Зиск по скінченім роцї звертає ся членам. Звороту за р. 1906. дістають обезпечені члени по 10 сот. за кожду корону заплаченої річної премій.
Банк краєвий у Львові і Чернівцях, Каса ощадн. у Львові, і т. д. приймають полїси „Днїстра“ при удїлюваню позички.
Житєві обезпеченя приймає „Днїстер“ для краківского товариства, а провізию від таких обезпечень відступає „Днїстер“ на публичні добродійні цїли.
Поясненя до обезпечень удїляє Дирекция або аґенти,
Аґенциї „Днїстра“ находять ся в кождім містї і в многих селах; там, где, еще неробить иньший аґент „Днїстра“, можуть письменні селяне старати ся о удїлене аґенциї. Дотепер дістали аґенти 969.507 корон провізиї.

Фонди Товариства **21. грудня 1906.**

Фонд резервовий	Кор.	846.189·20
„ резерви премій	„	550.140·—
„ на звороти	„	16.159·—
„ на ріжницю кур.	„	29.866·35
„ резерви специяль.	„	31.040 73
„ емер. урядників.	„	185.810.21
иньші фонди заосмотреня	„	25.000·—

Селяне! асекуруйте ся від шкід огневих!

Канцеляриї отворені для сторін тільки перед полуднем (8—3 год).

Селяне! покривайте дахи бляхою або дахівкою!

Тревкий і певний зарібок
від 20—30 корон тижнево
може мати кождий хто буде працювати на опатентованій „довгій“ машинї **„Славія“.** Анї вік анї час не можуть бути на перешкодї. Віддалене не має жадного значіня. Докладне вчуване даром. На бажане посилаємо учительку до дому. Скінчені працї приймаємо до дальшої відпродажи.

Перше галицке підприємство домашних робіт паньчошкових на довгих машинах до плетеня.
Лїбаль і Ска
зареєстроване Товариство торговельне
Львів, улиця Кохановского число 39—64.
Не купуйте кулистих машин що суть без вартости.
Жадайте проспектів.
Поясненя і науку удїляє для Буковини Франц Вахович, Чернівцї, улиця Каролини число 5, I. пов. 171 (—)

Виданя „Рускої Бесїди“ і „Рускої Школи“
можна купити у всїх
філїях „Рускої Бесїди“ і „Рускої Школи“,
в друкарнї „Рускої Ради“ і в книгарни І. Рехенберґа.

КоОлЕсОо
майже нове
дуже дешево на продаж. Близше: Друкарня „Р. Ради“ Чернівцї, ул. Петровича ч. 2. 17—?

СКЛАД ТОВАРІВ Б. БАЛЬТІНЕСТРА МОЛОДШОГО
Чернівцї, улиця Головна-Енценберґа ч. 3.
Телефон ч. 301. Самостійний склад з ц. к. надвірних фабрик а іменно: **Рік заложеня 1873.**
Фабрики обуви: Антона Чапека у Відни, Ф. Л. Попера в Хрудимі.
Фабрики капелюхів: І. Генрика Іти у Відни, Осипа Піхлера і Синів в Ґрацу.
Поручає новоспроваджені артикули як:
Краватки анґлїйскі, та тукраєві, найлїпші у найновійших красках і фасонах.
Біле для панів і хлопцїв під ґарантиєю, ковнярики, маншети, паньчохи, шкарпитки.
Шапки для пань, панів, дївчат і хлопцїв послїдна новість.
Дїточа конфекция для дївчат і дїтий, сукенки, жакети, мантилї, загортки і до того чепцї.
Черевики для туристів, до лїса і гірскі (Bergsteiger) і цїжемки під ґарантиєю.
Конфекция мужеска. Тирольскі ковняри від дощу, анґлїйскі загортки, камизельки, шкіряні жакети, до польованя, автомобілїв і т. п.
Черевики для дам, панів, дївчат і дїтий, найлїпші Chevreaux, Boxcalf, найлїпші американьскі ортопедичні форми, черевики домові.
Парасолї для пань, панів і дїтий — від дощу і на прохід, ґарантия на оден рік.
Артикули до подорожи. Найлїпші тукраєві і заграничні.
Найбільший вибір анґлїйских коців до подорожи і плахт.
Палички з ручками із срібла або із звичайним, послїдна новість.
Рукавички Glacé із оленевої шкіри, Chair, найлїпшої сорти „Fonws“ „Dents“ і т. п.
Склад спідного біля др-а Лямана і правдиве Єґерівске.
Церфуми, мила, щітки до голови, убраня, зубів, убір на волосе, всякі артикули шпортові.
Збруя. Револьвери. рушницї, артикули до полованя, всяка амунїция.

Видає товариство **„Руска Рада“** в Чернівцях. За редакцию відповідає: Віктор Строїч.
З друкарнї товариства „Руска Рада“ в Чернівцях під зарядом Івана Захарка.

KUL